

[Dorte Bennedsen]

Byomdannelse og byfornyelse sker i dag i hurtigt tempo og i større områder end tidligere. Det er derfor vigtigt, at vi gennem planlovgivningen kan sikre de arkitektoniske og de kulturhistoriske værdier.

På det overordnede og vel nok derfor også mere uforpligtende niveau i landsplanredegørelserne har ministeren flere gange udtrykt ønsket om bevaring af større områder. Men ministeren bør efter vores vurdering også konkret udnytte sin ret til at sikre, at kommuneplaner indeholder en fyldestgørende udpegning af bevaringsværdig bebyggelse, og at lokalplaner inden for disse områder indeholder bevaringsbestemmelser. Vi ønsker, at kommunerne forpligtes til bevaringsplanlægning i kommuneplanlægningen. Kommune- og lokalplanlægningen vil hermed i langt større omfang blive et redskab til støtte for bevaringsbestrebelsene.

Behovet for en styrkelse af lokalplanpligten ved nedrivninger vil jeg særligt fremhæve, og i den forbindelse er det også væsentligt, at vejlednings- og informationsindsatsen over for kommunerne øges, sådan at de kan være velforberedt ved revisionen af kommuneplanerne.

Frednings- og bevaringsbestemmelser sikrer bygninger ved ombygninger og nedrivninger. Men bygningsfredningslovens bestemmelser om ejers ansvar for tæt tag og fag og byggeovens bestemmelser om den almindelige vedligeholdelsesforpligtelse for ejere af fast ejendom har jo desværre i flere tilfælde vist sig ikke at være tilstrækkelige til at sikre bevaringsværdige bygninger mod forfald, et forfald, som vi jo har oplevet medfører utilsigtede nedrivninger af uerstatelige bygninger.

Det må derfor overvejes, om ejere skal kunne pålægges at foretage istandsættelses- og vedligeholdelsesarbejder, eller om myndighederne selv skal kunne lade dem foretage.

Vi synes, det er meget foruroligende at erfare, at Boligministeriet modarbejder bevaringsinteresser og er i gang med at fjerne den almindelige vedligeholdelsesforpligtelse i henhold til byggeoven, og vi vil meget gerne udbede os miljøministerens holdning til dette spørgsmål.

Vi har gennem de seneste år overalt i verden iagttaget en stadig hurtigere nedbrydning af bygninger som følge af luftforurenings-

problemer. Der er derfor behov for en hurtig nedbringelse af luftforureningen, men også for, at et omfattende restaureringsarbejde iværksættes. Slutdokumentet ved Nordisk Råds internationale konference om luftforurening, som blev afholdt i Stockholm i september 1986, fremhæver enstemmigt behovet for internationale samarbejdsprojekter på dette område.

Vi ved, at miljøministeren, der som bekendt også er minister for nordiske anliggender, støtter dette dokument, og derfor vil vi meget gerne i dag høre, hvilke konkrete initiativer der er taget på området.

De økonomiske midler til fredning og bygningsbevarelse er langt fra tilstrækkelige. I 1986 er der afsat 19,7 mill. kr. til fredede bygninger. I Bygningsfredningsfonden, der jo også yder lån til bevaringsværdige bygninger, har der været 19,1 mill. kr. til rådighed, og i 1987 vil der være lignende helt utilstrækkelige beløb til rådighed.

I denne forbindelse vil jeg godt pege på, at regeringens besparelsespolitik over for Nationalmuseet nu medfører, at museets afdeling, som arbejder med bygningsregistrering, må lukke. Jeg har forstået, at kommunerne har gjort stærke ophævelser over dette, fordi de har behov for den ekspertise, Nationalmuseet hidtil har kunnet yde på dette område. Nu ved jeg godt, at Nationalmuseet ikke er miljøministerens område, men det er i hvert fald en illustration af, at regeringens ene hånd tager lynhurtigt igen, hvad den anden har givet.

Nybyggeriet i Danmark udgør ikke mere end mellem 1 og 2 pct. af vores samlede boligmasse, og det understreger, synes jeg, meget klart nødvendigheden af også at interesse sig for den ældre boligmasses standard. Der må derfor afsættes langt flere ressourcer til bevaring af den ældre boligmasse, hvor der ofte kan skabes et boligmiljø, der er nok så godt som det, vi ser ved nybyggeriet. Jeg vil godt i denne forbindelse fremhæve, at sådanne investeringer både er importsvage og beskæftigelsesintensive.

Jeg synes, det ville være interessant at høre, hvordan miljøministeren vil sikre bygningsbevaringsshensyn i sammenhæng med den generelle bolig- og byggepolitik.

Hidtil har Fredningsstyrelsen varetaget den statslige interesse i bevaringsspørgsmål og i den forbindelse kunnet nedlægge veto